

MdR, Jazzgeschiedenis 658. Tijdvak 1959-1964, hoofdstuk 1, Ornette Coleman, deel 4 van 12.

Zomer 1959 bezoekt de altsaxofonist-componist een seminar van de School of Jazz, dat jaar in de Music Inn, Lenox, Massachusetts. Hij ontmoette er Gunther Schuller, hoornist, componist, dirigent, docent en nog zo het een en ander, hij heeft twee top-boeken in de jazz-vakliteratuur geschreven: Early Jazz, en The Swing Era. Schuller bracht Coleman in eerste instantie jazzgeschiedenis bij, Bessie Smith, Louis Armstrong, Coleman was vooral onder de indruk van Jelly Roll Morton's "Black bottom stomp". Daarnaast maakte Schuller hem duidelijk dat ~~de~~ ^{de} notatie van zijn composities dan wel voor hemzelf duidelijk was ~~en~~ en te reproduceren, maar dan ook voor hem alleen. Coleman zoog Schuller's lessen op, tot het moment waarop Schuller dacht: nu breekt het licht door. Juist op dat moment kreeg Coleman geweldige maagkrampen -hij had nooit last van zijn maag- en haakte af. Coleman heeft later, toen hij zijn componeersysteem 'harmolodics' noemde, de essentie daarvan nooit naar buiten duidelijk kunnen maken. Het gaf niet, zei Gunther Schuller, the man is a genius in his own right. 8 oktober 1959 nam Nesuhi Ertegun met het Ornette Coleman Quartet de tweede LP voor Atlantic op, 'Change of the century', in Hollywood. Don Cherry-pocket-cornet -hijzelf noemt het een pocket-trumpet, maar het is een cornet en dat instrument is essentiëel iets anders dan een trompet, namelijk cornetconisch, trompet cilindrisch. Ornette Coleman-altsaxofoon, nog steeds die plastic Grafton uit Engeland. Charlie Haden-bas, zoals iedereen toen nog onversterkt en hij had een prachtig, vol, diep geluid, Billy Higgins-drums. De bas-partij klinkt zeer vrij, in "Una muy bonita".

CD

Ornette Coleman: Una muy bonita (Ornette Coleman)
6 - 5:51 - Atlantic 7567 81341-2

"Una muy bonita". Het volgende stuk heeft alles met Charlie Parker te maken. En de bas gaat in vieren hier. "Bird food".

Ornette Coleman: Bird food (Ornette Coleman)

5 - 5:25 - idem

"Bird food", met in gedachten Bird, altsaxofonist Charlie Parker, en dat was te horen. Buiten het feit dat het zulke vrolijke muziek is. Het derde stuk dat ik koos gaat al aardig in de richting van vrijere jazz ten opzichte van Bebop, het is 't titelstuk van de plaat -nu CD overigens- "Change of the century".

Ornette Coleman: Change of the century (Ornette Coleman)

7 - 4:41 - idem

"Change of the century". De drie stukken die u hoorde dateren van 8 oktober '59, tenslotte nu een stuk uit de session van de volgende dag. De titel slaat niet op de jazz die zou gaan komen, maar over de vrijheid in 't hoofd. "Free".

Ornette Coleman: Free (Ornette Coleman)

2 - 6:20 - idem

"Free", het Ornette Coleman Quartet met zijn composities op 9 oktober 1959 in Hollywood voor Atlantic. Don Cherry-pocket-cornet, Ornette Coleman-altsaxofoon, Charlie Haden-bas, Billy Higgins-drums. Volgende keer nog één stuk uit deze session, daarna muziek uit 'This is our music'. Dit was Jazzgeschiedenis 658, MdR.

0 0 0 0 0